

Uzasadnienie wniosku o nadanie doktoratu honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego księdzu biskupowi dr Adamowi Dyczkowskiemu

Wysoki Senacie,

Mówić dziś mamy o nadaniu tytułu doktora honoris causa, na wniosek Wydziału Humanistycznego. Nim jednak przejdę do proponowanej kandydatury, pozwólcie Państwo na kilka związanych z dzisiejszym wnioskiem refleksji.

Od początków swego istnienia uniwersytety spełniały niezwykle ważne role: naukową, społeczną i kulturotwórczą. To dzięki harmonijnemu połączeniu wspomnianych dyspozycji oddziaływały rzeczywiście na lokalne, a nawet szerzej – regionalne społeczności. Dotyczyło to nie tylko nauki, ale także, działania dla otaczającej uniwersytet rzeczywistości. Uczelnia, bowiem nie jest, i nie może być, tylko i wyłącznie miejscem uprawiania nauki – to stoi w sprzeczności z jej funkcją edukacyjną. Skoro tak, nauka nie istnieje w próżni, musi wchodzić w interakcje z otaczającym światem.

W roku dziesięciolecia istnienia naszej uczelni, najważniejsze wydaje się podkreślenie zasług tych osób, które stworzyły obok naukowej, moralną i duchową platformę dla działalności Uniwersytetu Zielonogórskiego. Do grona tych osobistości zaliczyć można bez wątpienia księdza biskupa dr Adama Dyczkowskiego.

Wysoki Senacie,

Mam zaszczyt, w imieniu Wydziału Humanistycznego, zgłosić wniosek o nadanie tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiemu Jego Ekscelencji Biskupowi drowi Adamowi Dyczkowskiemu.

Biskup dr Adam Dyczkowski urodził się 17 listopada 1932 r. w Kętach, w diecezji krakowskiej, w rodzinie inteligenckiej. Po ukończeniu Metropolitalnego

Wyższego Seminarium Duchownego we Wrocławiu, otrzymał 23 czerwca 1957, święcenia kapłańskie z rąk ks. kardynała Bolesława Kominka.

W latach 1957-63 uczęszczał na studia doktoranckie z filozofii przyrody na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, gdzie uzyskał doktorat z nauk filozoficznych, specjalność kosmologia.

W latach 1963-71, był wikariuszem w parafii katedralnej i wykładowcą filozofii w Seminarium Wrocławskim

Od początku swojej działalności we Wrocławiu, ówczesny ksiądz doktor związany był ściśle ze środowiskami studenckimi. Jego działalność, jako duszpasterza akademickiego w latach 1965-1978 ceniły kolejne roczniki studentów oraz wykładowcy wrocławskich uczelni. Za wieloletnią pracę w duszpasterstwie akademickim otrzymał specjalną nagrodę Kolegium Rektorów Wyższych Uczelni miasta Wrocławia.

Już wtedy dały się zauważyć cechy charakteru towarzyszące biskupowi Dyczkowskiemu aż do dziś – niezwykła serdeczność, wrażliwość na drugiego człowieka.

We Wrocławiu pełnił też funkcje Przewodniczącego Dolnośląskiego Komitetu Odrodzenia Harcerstwa i Członka Zarządu Towarzystwa Przyjaciół Ossolineum.

Nominacja na biskupa pomocniczego archidiecezji wrocławskiej przyszła niespodziewanie we wrześniu 1978 roku, a okoliczności jej oznajmienia przez kardynała Stefana Wyszyńskiego wspomina biskup Adam Dyczkowski do dzisiaj. Został bowiem zaskoczony decyzją przełożonych, i stwierdził wobec Prymasa, że na biskupa się nie nadaje. Na szczęście przyjął sakrę i został konsekrowany 26 listopada 1978 r. przez abpa Henryka Gulbinowicza.

Jako członek Konferencji Episkopatu Polski biskup Dyczkowski pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Episkopatu do Spraw Duszpasterstwa Akademickiego, członka Komisji Episkopatu do Spraw Trzeźwości, Komisji

Episkopatu do Spraw Zakonnych i przewodniczącego Duszpasterstwa Służby Zdrowia.

Aktywność, oraz niezwykły dar czynienia rzeczy mało prawdopodobnych możliwymi, szczególnie, gdy chodziło o porozumienie, współpracę i zasypywanie dzielących ludzi sprawiły, że został przez przełożonych przeznaczony do ważnych i odpowiedzialnych zadań.

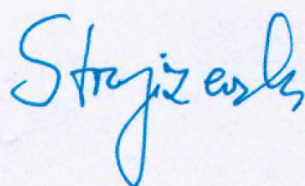
Najpierw powołano go na biskupa pomocniczego w diecezji legnickiej, co stało się 25 marca 1992 r. Potem zaś, w dniu 17 lipca 1993 roku Jan Paweł II mianował go biskupem diecezjalnym Diecezji Zielonogórsko-Gorzowskiej. Od dnia 19 lipca 1993 r. przejął kierowanie diecezją. Ingres do katedry gorzowskiej odbył się 5 września 1993 r., a ingres do konkatedry w Zielonej Górze - 12 września tegoż roku.

Po osiągnięciu 75. roku życia złożył na ręce Papieża rezygnację z zajmowanego urzędu. Benedykt XVI przyjął rezygnację bp. Dyczkowskiego z dniem 29 grudnia 2007 roku i od tej chwili służy swym autorytetem Biskupa Seniora.

Objęcie zarządu diecezji zielonogórsko-gorzowskiej przez biskupa Dyczkowskiego to niezmiernie ważny dla naszego regionu fakt. Odtąd, przez 14 lat, bp Adam kształtował duchowość ziem nad Odra i Wartą. Warto podkreślić, że czynić mu to przyszło w czasach trudnych – likwidacji województw gorzowskiego i zielonogórskiego i walki o powołanie regionu lubuskiego. Biskup, Adam Dyczkowski, jako najwyższy autorytet moralny w regionie doskonale rozumiał potrzebę integracji, albowiem tylko ona mogła przynieść rozwój. I delikatnie, z wyczuciem i spokojem pracował nad porozumieniem w sprawie regionu lubuskiego. Trzeba również zwrócić uwagę, że ks biskup był gorącym orędownikiem rozwoju środowiska akademickiego w naszym regionie zwieńczonego historyczną decyzją o utworzeniu Uniwersytetu Zielonogórskiego. Od chwili powstania nasza uczelnia zawsze mogła liczyć na jego wsparcie, twórczą obecność i najzwyczajniejszą w świecie życzliwość. Był

częstym gościem Uniwersytetu oraz inspiratorem współpracy naszej uczelni z placówkami dydaktycznymi kościoła lubuskiego.

Przyznanie Jego Ekscelencji księdzu Biskupowi doktoratu honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego byłoby widocznym znakiem, że nasza społeczność rozumie i docenia wagę oddziaływania regionalnego, współpracy i woli porozumienia – i że ze swej misji w tym względzie nie zrezygnuje.

Dziekan Wydziału Humanistycznego
Prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski